

[Jytte Andersen]

arme. De sidder faktisk i tæt samarbejde med hæderlige og gedigne kommunalpolitikere og gør sig overvejelser om, hvordan man skal støtte og hjælpe og yde en hjælp, der primært lægger vægt på, at forældre og børn er en helhed, og at man skal skabe rammer for deres liv og velfærd.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at børn og forældre hører sammen, og at det kun er i nødsituationer, vi skal sige: Her træder fællesskabets ansvar ind over for barnets tarv. Det er derfor, det er så godt, at der lægges vægt på retssikkerheden for forældre og børn, og at der lægges vægt på retsbeskyttelsen for børnene.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg var meget glad for fru Jytte Andersens sidste indlæg. Det viste jo, at vi i bund og grund egentlig er meget enige. Så kan man diskutere forskellige ting, men det er for mig og for Kristeligt Folkeparti utrolig vigtigt, at vi ikke skærer forbindelsen over imellem forældre og børn. Og det er rigtigt, at det kan blive nødvendigt at fjerne nogle børn.

Fru Jytte Andersen sagde, at socialrådgiverne og kommunalpolitikere handlede i den bedste mening. Jamen det gør de da sikkert, for det kan hænge sammen med den holdning, man har, at ens holdning til en bestemt ting gør, at man føler eller mener, at et barn er truet. Og så er vi ude i gråzonerne. Det er derfor, vi prøver at sige: Kan vi få en bedre præcisering af nogle ting, som måske kan gøre, at vi hindrer nogle af de tvangsfjernelser, der burde have været undgået?

Jeg vil også gerne sige, at det var vældig dejligt at høre, at ministeren var så åben over for de ting, vi kom med, og også var åben over for, at man kan tage ændringer af lovforslaget op under udvalgsarbejdet.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg tror, vi alle uden undtagelse har startet arbejdet med dette lovforslag med en god sum af fordomme i bagagen. Og debatten i dag har afsløret, at nogle er startet senere på denne proces end andre. Jeg håber, at vi under det kommende udvalgsarbejde vil nå til et nogenlunde fælles erkendelsesniveau omkring behovet for nuancer i forbindelse med denne debat.

Det er klart, at vi skal stille nogle meget store og meget præcise krav til behandlesystemet – ingen tvivl om det. Men når vi gør det, må vi også vise det offentlige system et gran af tillid til, at de også kan udføre den opgave, der bliver pålagt dem. Vi kan nu engang ikke herinde tage højde for, at der et eller andet sted måtte findes nogle idioter. Så skal der ske en sagsfølgelse af de pågældende, og de skal ikke have lov til at have med den gerning at gøre. Men den generelle lovgivning kan altså ikke indrettes på, at der et eller andet sted findes nogle, der ikke er deres opgave voksen.

Jeg håber på, at vi nu får et grundigt og solidt udvalgsarbejde, hvor vi finder frem til nogle løsninger. Vi er fra konservativ side meget åbne over for konkrete forslag til forbedringer af lovforslaget, hvad enten de måtte komme fra Kristeligt Folkeparti eller andre – eller hvis vi selv skulle komme med nogen. Det kunne jo godt være.

Det er klart, at hvis det viser sig, at der er nogle ting, vi ikke har fået øje på i den proces, vi har været igennem hidtil, så må vi tale om det, for jeg tror egentlig, at der i hvert fald blandt hovedparten af partierne herinde er en nogenlunde fælles grundholdning til denne sag. Og lad os få det afspejlet i en lovgivning, som vi kan være bekendt at vise over for offentligheden.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg er faktisk lidt træt af, at fru Pia Christmas-Møller ustandselig siger, at nu har regeringen og Det Konservative Folkeparti og Venstre arbejdet længe med denne sag, og at der er nogle, der er startet lidt senere. Jeg vil gerne sige, at jeg startede for mindst otte år siden med at se på disse sager. Det er mindst 8-10 år siden, jeg fik de første henvendelser om, at der var noget galt med lovgivningen på dette område.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Nu synes den stilfærdige afslutning ellers at være ved at være nået, men jeg bliver dog provokeret af fru Bente Juncker til at sige, at når jeg i mit første indlæg brugte udtrykket, at der var gået et forbillidigt arbejde forud for lov-